

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Elena Covalenco,
judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citirea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatei Cazacu Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Cazacu Maria Ilie, născută la 11.07.1963, originară și domiciliată în r-nul Ialoveni, s. Pojăreni.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.07.2013 pînă la 05.12.2013;

Instanța de apel de la 15.01.2014 pînă la 13.03.2014;

Instanța de recurs de la 20.05.2014 pînă la 25.06.2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 05 decembrie 2013, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Cazacu Maria, a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4 000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, în anul 2010, data și ora nu a fost posibil de stabilit, Cazacu Maria, acționînd cu scopul obținerii ilegale a unui document de importanță deosebită, și anume a unui pașaport a României, ce i-ar oferi dreptul de a se deplasa peste hotarele R. Moldova, inclusiv în zona „acordului Shenghen”, prin înțelegere prealabilă cu o persoană necunoscută organului de urmărire penală, în timp ce se afla în preajma clădirii magazinului „UNIC”, amplasat pe str. Ștefan cel Mare și Sfînt nr. 8 din mun. Chișinău, a transmis acestuia datele personale din buletin, precum și fotografia personală, contribuind astfel la falsificarea documentului oficial - pașaport al României cu nr. 09052640, eliberat pe numele Racila Maria, a.n. 11.07.1963, cu termenul de valabilitate 26.07.2004-26.07.2014, fals stabilit prin raportul de constatare tehnico-științific nr. 67 din 19 iunie 2013, și anume că conținutul inițial al pașaportului cu nr. 09052640 eliberat pe numele Racila Maria, a.n. 11.07.1963, cu termenul de valabilitate 26.07.2004-26.07.2014, n.p. 2630711392931, este modificat prin înlocuirea paginii cu date personale inițiale cu pagina cu date personale actuală.

Tot ea, prelungind acțiunile sale infracționale, în perioada anului 2010 - 13.06.2013, ora 10:25, a deținut și s-a folosit de documentul oficial fals de importanță deosebită - pașaportul românesc cu nr. 09052640, eliberat pe numele Racila Maria, a.n. 11.07.1963, pînă la ridicarea acestuia de către colaboratorii poliției de frontieră de la direcția „intrare” în Republica Moldova amplasați pe teritoriul „Aeroport-Chișinău” de pe str. Aeroportului 80/3, mun. Chișinău după ce a aterizat pe ruta aeriană "București-Chișinău".

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpata Cazacu Maria a săvîrșit confecționarea și folosirea documentului oficial fals, care eliberează de obligații, săvîrșită de două persoane și în privința unui document de importanță deosebită, adică a comis infracțiunea incriminată și sancționată de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

3. Inculpata Cazacu Maria, sentința a contestat cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care, în temeiul art. 55 Cod penal, să fie liberată de răspundere penală cu atragerea ei la răspundere contravențională, cu aplicarea unei amenzi.

În motivarea apelului a indicat că, este pentru prima dată atrasă la răspundere penală și nu prezintă pericol pentru societate, deoarece pașaportul pe care l-a primit fals a fost folosit doar pentru a munci peste hotare, deoarece are la întreținere familia în care crește și educă 2 copii, are un comportament decent în societate și nu încalcă ordinea publică. De asemenea, a indicat că conștientizează că folosește un document fals și a considerat că este obligată să-l prezinte în R. Moldova și să-l predea organelor de drept, ceea ce a și făcut.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2014, a fost respins, ca nefundat, apelul inculpatei Cazacu Maria, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a relevat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că inculpata nu prezintă primejdie pentru societate, iar corectarea și reeducarea ei este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

De asemenea la aplicarea pedepsei instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 55 Cod penal, persoana care a săvîrșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Din cele expuse instanța de apel a reținut că, aplicarea acestor prevederi legale este un drept al instanței, dar nu este obligată să aplice norma dată, pe care instanța îl aplică în dependență de circumstanțele cauzei și reieșind din propria convingere că, corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă pedepsei penale.

Totodată, infracțiunea de comiterea căreia este învinuită inculpata, este comisă cu intenție, astfel, conform art. 17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost

săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Din aceste considerente instanța a considerat că corectarea inculpatei nu este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatei Cazacu Maria, care făcând trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal. Recurentul consideră că în cazul lui Cazacu Maria se încadrează toate criteriile stabilite de legiuitor pentru a-i numi o pedeapsă contravențională. Totodată, apărarea consideră că la stabilirea pedepsei inculpatei, nu s-a respectat echitatea socială și nu s-a luat în calcul individualizarea pedepsei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul, în recursul declarat face trimitere la prevederile art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, și anume că, pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, astfel critică decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea amenzii penale.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, just a respins apelul inculpatei concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea pedepsei prima instanță a ținut în deplină măsură cont de circumstanțele cauzei și a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal reține că lui Cazacu Maria în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61, 75 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpata care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amenda.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, prevede amenda în mărime de la 200 la 600 unități convenționale, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 150 la 450 unități convenționale.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa cu amendă aplicată inculpatei de către instanța de fond, menținută de instanța apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatei față de cele comise, precum și luând în considerație circumstanțe stabilite.

Potrivit recursului, avocatul acesteia critică decizia instanței de apel, argumentând că „ în cazul lui Cazacu Maria se încadrează toate criteriile stabilite de legiuitor pentru ai numi o pedeapsă contravențională.”

Conform prevederilor art. 55 Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat

prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Din cele expuse Colegiul penal reține că, aplicarea acestor prevederi legale este un drept al instanței, dar nu este obligație de a aplica norma dată, pe care instanța o aplică în dependență de circumstanțele cauzei și reieșind din propria convingere că, corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă pedepsei penale.

Totodată, Colegiul penal conchide că, în speță instanțele nu au constatat temeiuri pentru aplicarea art. 55 din Codul penal.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel, careva erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatei Cazacu Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2014, în cauza penală în privința lui Cazacu Maria, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 iulie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Ion Guzun

Iurie Diaconu